

خلاصه

گزارش "بحران پشت سر گذاشته شده است".
اسکان بشر دوستانه پناهجویان از دیدگاه حقوقی بشر و حقوق کودکان

گزارش راجع به چیست؟

این گزارش در باره زندگی خانواده ها در مکانهای اسکان اضطراری در مواقع بحرانی است. این مکانها، جاهایی است که کودکان و والدینشان، که به هلند گریخته اند، زندگی می کنند. دادور* هلند و دادور کودکان اطلاع پیدا کرده اند که مشکلات زیادی در زندگی این خانوارها وجود دارد. از جمله اینکه مدتها طول می کشد که اداره مهاجرت و تابعیت هلند در مورد اقامت این خانوارها در هلند تصمیم بگیرد. این وضع باعث عدم اطمینان می شود. مشکل دیگر اینکه تعداد زیادی از آدمها در فضای بزرگی زندگی می کنند و جایی برای خود ندارند. بدین جهت، دادوران در مورد شرایط زندگی خانوارها در مکانهای اسکان اضطراری و اینکه چگونه می توانی این شرایط را بهبود بخشید تحقیقاتی انجام داده اند. آنها از این نگرانند که در مکانهای اسکان اضطراری حقوق والدین و کودکان به قدر کافی مورد توجه قرار نمی گیرد.

چرا که همه دارای حقوقی هستند. این حقوق را هنگامی که متولد می شوید دریافت می کنید. این حقوق در یک پیمان/ میثاق ذکر شده است. چنین میثاقی حاوی فهرستی از توافقاتی است که تقریباً همه کشورهای جهان امضایشان را زیر پای آن گذاشته اند. هلند هم اینکار را کرده است. حقوقی که برای بزرگسالان و کودکان شناخته شده، در میثاق حقوق بشر تدوین شده است. حقوقی که مخصوص کودکان است در میثاق حقوق کودکان ذکر شده است. این حقوق حامی شماست و برای هر کسی دارای اهمیت است، حتی اگر شما پناجو باشید.

ما چه کارهایی کرده ایم؟

ما در این مورد تحقیق کرده ایم که والدین و کودکانی که به هلند پناه می آورند چه حقوقی دارند. و اگر در یک مکان اضطراری اسکان داده می شوند وضعیت حق و حقوقشان چگونه است. ما توافقهایی را که در عهدنامه های پناهندگی ایجاد شده بررسی کرده ایم. این توافقهها در مورد افرادی که از کشورشان می گریزند، معتبر است. همین طور، توافقهایی را که در عهدنامه های حقوق بشر و حقوق کودکان ذکر شده بررسی کرده ایم. ما با افراد بسیار متفاوتی، با پدر و مادرها و کودکان در محلهای اسکان پناهجویان و نیز با کارکنان این مکانها صحبت کرده ایم. همین طور، با اشخاصی که برای دولت کار می کنند. این افراد، یعنی کارکنان وزارت دادگستری و امنیت، اداره کل اسکان پناهجویان و شهرداری ها بایستی مراقب باشند که حقوق والدین و کودکان به درستی رعایت شوند.

چه چیزهایی را کشف کرده ایم؟

از همه اطلاعاتی که جمع کرده ایم، معلوم می شود که حقوق والدین و کودکانی که در مکانهای اسکان اضطراری زندگی می کنند، خوب رعایت نمی شود. زندگی در یک مکان اسکان اضطراری بعضی اوقات آنقدر سخت است که آدمها این احساس را پیدا می کنند که طبق شئون عادی و محترمانه با آنها رفتار نمی شود. ما پنج تنگنا مشاهده کرده ایم که باعث به وجود آمدن چنین احساسی در افراد می شود:

الف. دولت نمی گذارد که پدر و مادرها و کودکان خود مستقلاً کارهایی را انجام دهند. مثلاً، اینکه خودشان

- انتخاب کنند که چه چیزی و چه موقع غذا می‌خورند و اینکه خودشان بتوانند غذایشان را بپزند.
- ب. دولت اساس و پایه خوبی برای زندگی فراهم نمی‌کند. مثلاً جایی که شما راحت بتوانید بخوابید، دری که بتوانید قفل کنید تا حریم خصوصی شما حفظ شود یا خودتان بتوانید غذایتان را بپزید.
- ج. دولت به والدین و کودکان اطلاعات کافی نمی‌دهد. به آنها نمی‌گوید که چه چیزی در انتظار والدین و کودکان است، مثلاً اینکه چه موقع نوبت مصاحبه‌شان با اداره مهاجرت فرا می‌رسد یا در مورد طلاعات در باره نقل مکان نیز همین طور عمل می‌شود.
- د. دولت به خواستها و نیازهای کودکان توجهی ندارد. کودکان باید دوران کودکی راحتی داشته باشند تا بتوانند رشد کنند و والدین هم باید بتوانند آنها را تربیت کنند. این کار، اگر مثلاً جای کافی برای کودکان در مدارس نباشد، نتوانند به چیزی مشغول شوند و اگر مراقبت (پزشکی و روحی) همواره در دسترس نباشد، ممکن نیست.
- ه. دولت با همه پناهجویان و پناهندگان به طور یکسان رفتار نمی‌کند. گروههایی را که آسیب پذیرترند، مثل کودکان، در معرض توجه قرار نمی‌دهد.

چه چیزهایی باید تغییر کند؟

دولت موظف است حقوق انسانی والدین و حقوق کودکان را رعایت کند. بدین جهت دو داور می‌خواهند که چند چیز در اسرع وقت تغییر کند. این تغییرات را به ویژه شهرداری‌ها باید به انجام رسانند که مکانهای اسکان اضطراری در حوزه آنها واقع است. تغییرات مورد نظر عبارتند از:

- * فراهم کردن مسکن با امکانات کافی برای حریم خصوصی زندگی و امکانات پخت غذا توسط خود خانوارها.
- * فراهم کردن امکانات برای رفتن کودکان به مدرسه و امکانات برای اینکه والدین در عرض روز بتوانند کارهای مفیدی انجام دهند.
- * بررسی اینکه اکنون چه چیزی را می‌توان تغییر داد، ساکنان خود چه می‌توانند بکنند و چه می‌دانند، همسایگان چه می‌توانند بکنند و مکانهای اسکان دیگر چه می‌کنند.
- * متوقف کردن نقل مکانهای مکرر خانوارها در داخل هلند. نقل مکان در واقع تنها در صورتی باید انجام گیرد که خانوار خود تقاضا کند.
- * گفتگو با کودکان راجع به نیازهایشان و مراقبت در مورد وضعیت آنها. همین طور، ملحوظ کردن نظر آنها به طور جدی در همه تصمیماتی که اتخاذ می‌شود.

ما هم چنین چند چیز را مشاهده کرده ایم که نیاز به زمان بیشتری برای تغییر دارند، اما مهم است که این تغییرات نیز عملی شوند. وزارت دادگستری و امنیت باید در این زمینه با وزارت آموزش و پرورش، وزارت فرهنگ و علوم و وزارت بهداشت، رفاه و ورزش همکاری کند. این تغییرات عبارتند از:

- * اسکان اضطراری بایستی متوقف شود. مکانهای اسکان باید ثابت باشند.
- * اداره مهاجرت و تابعیت باید کارمندان بیشتری استخدام کند تا پناهجویان و پناهندگان مدت‌های طولانی در انتظار پاسخ در مورد اقامتشان در هلند نمانند. این کار باعث می‌شود که در آینده نیز لیستهای انتظار طولانی نداشته باشیم.
- * در مدارس باید جای بیشتری برای کودکان پناهجویان و پناهندگان فراهم شود. آنها باید امکان یادگیری بهتر و بودن با کودکان دیگر را داشته باشند، درست مثل سایر کودکان هلند.

* داور: مامور غیر دولتی که به شکایت مردم علیه دولت رسیدگی می‌کند